

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Filipským 3:4-6 ⁴...Zdáli se někomu jinému, že může spoléhat na sebe, já tím víc: ⁵obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z kmene Benjamínova, Hebrej z Hebrejů, jdeli o Zákon -- farizeus, ⁶jdeli o horlivost -- pronásledovatel církve, jdeli o spravedlnost, která je v Zákoně, byl jsem bez úhony.

Paul says that as "touching the righteousness which is in the law"—as far as outward acts were concerned—he was "blameless" (Philippians 3:6); but when the spiritual character of the law was discerned, he saw himself a sinner. Judged by the letter of the law as men apply it to the outward life, he had abstained from sin; but when he looked into the depths of its holy precepts, and saw himself as God saw him, he bowed in humiliation and confessed his guilt. He says, "I was alive without the law once: but when the commandment came, sin revived, and I died." Romans 7:9. When he saw the spiritual nature of the law, sin appeared in its true hideousness, and his self-esteem was gone. SC 29.3

SC – Cesta ke Kristu 29.3 Co se týče konání vnějších skutků, apoštol Pavel v listu **Filipským 3:6** píše, že je "bez úhony", "jdeli o spravedlnost, která je v Zákoně". Když však rozpoznal duchovní povahu zákona, viděl, že je hříšník. Posuzováno literou zákona, jak se jím lidé řídí v životě, se hříchů nedopouštěl; když však pohlédl na hloubku svatých přikázání a viděl se tak, jak ho vidí Bůh, sklonil se v pokoře a vyznal svou vinu slovy: **Římanům 7,9.10** "Já jsem kdysi žil bez Zákona; když však přišlo přikázání, hřích ožil, a já jsem zemřel". Když viděl duchovní podstatu zákona, objevil se hřích ve své skutečné ohavnosti a apoštolovo sebevědomí se vytratilo. (srv. CK 22.1)

Skutky 9:9 Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.

His conscience, aroused, now worked with self-accusing energy. The zeal of his work, his earnest resistance of the light shining upon him through God's messengers, now brought condemnation upon his soul, and he was filled with bitter remorse. He no longer saw himself as righteous, but condemned by the law in thought, in spirit, and in deeds. He saw himself a sinner, utterly lost, without the Saviour he had been persecuting. In the days and nights of his blindness he had time for reflection, and he cast himself all helpless and hopeless upon Christ, the only one who could pardon him and clothe him with righteousness (Manuscript 23, 1899). 6BC 1058.2

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1058.2 Jeho probuzené svědomí jej nyní těžce obviňovalo. Jeho pracovní zápal, jeho upřímný odpor proti světlu, které na něj zářilo skrze Boží posly, teď vnesl do jeho nitra odsouzení. Byl naplněn hořkými výčitkami svědomí. Už se nepovažoval za spravedlivého, ale za odsouzeného Zákonem v myšlení, v duchu i v činech. Viděl, že je hříšník, který je bez pronásledovaného Spasitele zcela ztracený. Ve dnech a nocích své slepoty měl čas na přemýšlení a zcela bezmocný a zoufalý se odevzdal Kristu, který mu jako jediný mohl odpustit a obléknout ho ve spravedlnost (Manuscript 23, 1899).

He who had been a proud Pharisee, confident that he was justified by his good works, now bowed before God with the humility and simplicity of a little child, confessing his own unworthiness and pleading the merits of a crucified and risen Saviour. AA 119.2

AA – Skutky apoštolů 119.2 Saul kdysi býval pyšným farizejem přesvědčeným o tom, že jej ospravedlňují jeho dobré skutky. Nyní se v dětské pokoře a prostotě skláněl před Bohem, vyznával svou vlastní nehodnost a dovolával se zásluh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. (srv. PNL 68.2)

The prayers of the penitent Pharisee were not in vain. The inmost thoughts and emotions of his heart were transformed by divine grace; and his nobler faculties were brought into harmony with the eternal purposes of God. Christ and His righteousness became to Saul more than the whole world. AA 120.1

AA – Skutky apoštolů 120.1 Modlitby zkroušeného farizeje nebyly zbytečné. Boží milost přetvořila jeho nejniternější myšlenky a city jeho srdce, takže všechny jeho schopnosti byly uvedeny do souladu s věčnými Božími záměry. Saul si začal Krista a jeho spravedlnosti cenit více než čehokoli jiného na celém světě. (srv. PNL 68.3)

Long after his conversion he spoke of himself as the chief of sinners. "For I am the least of the apostles," he said, "that am not meet to be called an apostle, because I persecuted the church of God." He did not make one excuse for his cruel course in following faithfully the impression of a conscience that was false (Manuscript 9, 1898). 6BC 1057.9

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1057.9 Ještě dlouho po svém obrácení o sobě mluvil jako o největším z hříšníků. V **1. Korintským 15:9** řekl „*Neboť já jsem nejmenší z apoštolů; nejsem hoden být nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev.*“ Ani jedinou výmluvou neospravedlňoval své kruté jednání, kterým věrně následoval vnuknutí chybného úsudku (Manuscript 9, 1898).

1. Timoteus 1:12-16 ¹²Děkuji tomu, který mne posilnil, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za spolehlivého a ustanovil ke službě, ¹³ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. Došel jsem však milosrdenství, protože jsem to činil z nevědomosti v nevěře. ¹⁴A tím hojněji se projevila milost našeho Pána s vírou a láskou, která je v Kristu Ježíši. ¹⁵Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného přijetí: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Z nich jsem já první, ¹⁶avšak proto jsem došel milosrdenství, aby Kristus Ježíš na mně prvním ukázal veškerou svou trpělivost jako příklad pro ty, kdo v něho budou věřit k životu věčnému.

Ransomed by the sacrifice of Christ, washed from sin in His blood, and clothed in His righteousness, Paul has the witness in himself that his soul is precious in the sight of his Redeemer. His life is hid with Christ in God, and he is persuaded that He who has conquered death is able to keep that which is committed to His trust. AA 512.2

AA – Skutky apoštolů 512.2 Pavel nese svědectví, že má v očích svého Spasitele velkou hodnotu, protože byl vykoupěn Kristovou obětí, očištěn od svého hříchu jeho krví a oblečen do jeho spravedlnosti. Jeho život je spolu s Kristem skryt v Bohu. Je přesvědčen, že Pán, který zvítězil nad smrtí, je schopen uchovat to, co mu je s důvěrou svěřeno. (srv. PNL 296.1)

Oh, how many flatter themselves that they have goodness and righteousness, when the true light of God reveals that all their lives they have only lived to please themselves! Their whole conduct is abhorred of God. How many are alive without the law! In their gross darkness they view themselves

with complacency; but let the law of God be revealed to their consciences, as it was to Paul, and they would see that they are sold under sin and must die to the carnal mind. Self must be slain. 3T 475.1

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 475.1 Jak moc si mnozí lichotí, že jsou dobří a spravedliví, zatímco pravé Boží světlo odhaluje, že celý život žili jen pro své vlastní uspokojení! Celé jejich chování se Bohu protiví. Kolik jich je živých bez zákona! Ve své hluboké temnotě se na sebe dívají se zalíbením; ale ať se jejich svědomí zjeví Boží zákon, jako se zjevil Pavlovi, a uvidí svou zaprodanost hříchu a nutnost zemřít své tělesné mysli. Je třeba zahubit své já.

The apostle Paul, in relating his experience, presents an important truth concerning the work to be wrought in conversion. He says, "I was alive without the law once"—he felt no condemnation; "but when the commandment came," when the law of God was urged upon his conscience, "sin revived, and I died." Then he saw himself a sinner, condemned by the divine law. Mark, it was Paul, and not the law, that died (The Spirit of Prophecy 4:297). 6BC 1076.7

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1076.7 Apoštol Pavel při líčení své zkušenosti uvádí důležitou pravdu o práci, jakou je nutné vykonat při obrácení. V listu **Římanům 7:9** říká: „**Já jsem kdysi žil bez Zákona**“ - necítil žádné odsouzení; „**když však přišlo přikázání**“, když na jeho svědomí naléhal Boží zákon, „**hřích ožil, a já jsem zemřel**“. Tehdy se viděl jako hříšník, odsouzený Božím zákonem. Všimněte si, že to byl Pavel, kdo zemřel, a nikoli zákon (Duch proroctví 4:297).

Galatským 2:19-20 ¹⁹**Vždyť já jsem skrze Zákon umřel Zákonu, abych žil Bohu. S Kristem jsem ukřižován:** ²⁰**Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.**

Henceforward Christ was all and in all to him. "For to me to live is Christ," he declared. This is the most perfect interpretation in a few words, in all the Scriptures, of what it means to be a Christian. This is the whole truth of the gospel. Paul understood what many seem unable to comprehend. How intensely in earnest he was! His words show that his mind was centered in Christ, that his whole life was bound up with his Lord. Christ was the author, the support, and the source of his life (The Review and Herald, October 19, 1897). 7BC 903.2

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 903.2 Od té doby byl pro něj Kristus vším a ve všem. V listu **Filipským 1:21** prohlásil: „**Vždyť žít pro mne znamená Kristus**“. To je nejvýstižnější výklad toho, co to znamená být křesťanem, v několika slovech v celém Písmu. To je celá pravda evangelia. Pavel pochopil to, co mnozí patrně nejsou schopni pochopit. Jak nesmírně vážně to myslel! Jeho slova ukazují, že jeho mysl byla soustředěna v Kristu, že celý jeho život byl spjat s jeho Pánem. Kristus byl původcem, oporou a zdrojem jeho života (The Review and Herald, 19. října 1897).

Filipským 3:7-10 ⁷**Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu.** ⁸**A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za odpad, abych získal Krista** ⁹**a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je z víry v Krista [z víry Kristovy], tu spravedlnost, která je z Boha na základě víry,** ¹⁰**a abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpeních.**

Efezským 3:7 ...evangelium, jehož služebníkem jsem se stal podle daru Boží milosti, která mi byla dána v souladu s působením jeho moci.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."